

Міністерство освіти і науки України
ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ

48

**НАУКОВО-
МЕТОДИЧНА
КОНФЕРЕНЦІЯ**

Матеріали конференції

*Розвиток методологічних основ
вищої освіти в ОНАХТ*

ОДЕСА 2017

Матеріали друкуються відповідно до рішення 48-ї науково-методичної конференції ОНАХТ “Розвиток методологічних основ вищої освіти в ОНАХТ”, яка проходила 12–13 квітня 2017 року.

Склад редакції: Єгоров Б.В., д-р техн. наук, професор,
Трішин Ф.А., канд. техн. наук, доцент,
Мардар М.Р., д-р техн. наук, професор,
Кананихіна О.М., канд. техн. наук, доцент,
Мураховський В.Г., канд. фіз.-мат. наук, доцент,
Волков В.Е., д-р техн. наук, професор,
Корнієнко Ю.К., канд. фіз.-мат. наук, доцент,
Радіонова О.В., канд. техн. наук, доцент,
Купріна Н.М., канд. екон. наук, доцент,
Хобін В.А., д-р техн. наук, професор,
Васильєв С.В., методист

ПЕРСПЕКТИВИ ВИКОРИСТАННЯ ГІБРИДНОГО НАВЧАННЯ У СУЧАСНОМУ ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ

А. Д. Солецька

Одним з факторів, що визначають ефективність електронного навчання і дистанційної освіти – це можливість коригування навчального процесу зокремих психічних факторів, когнітивних уподобань і потреб студентів. Принципи розробки навчальних мультимедійних пакетів, як і раніше, є проблемою для авторів освітніх середовищ, що вимагає глибокого аналізу не тільки навчальних матеріалів, що завантажуються, та їх структури, але і конкретних правил організації дистанційної системи. Якість методичних матеріалів навчання сьогодні відіграє величезну роль.

Основні вимоги, які потрібно висувати сьогодні до сучасних програм забезпечення дистанційного навчання, це:

- планування, організація і оцінювання процесу навчання;
- успішна взаємодія в різних ситуаціях;
- ефективна взаємодія в команді;
- творче вирішення проблеми;
- вміле використання обчислювальної техніки та інформаційних технологій.

В Україні еволюція інформаційного суспільства тільки розпочалася і його характерні риси, пов'язані з інформаційними технологіями, розвиваються тільки у невеликого відсотка громадян.

Тому постає ряд важливих питань. Чи дистанційне навчання може в даний час набути динамічного розвитку? Чи члени нашого суспільства готові використовувати цю форму навчання? Чи може система дистанційного навчання задовольнити потреби і очікування суспільства?

Сьогодні багато наукових центрів у нашій країні шукають відповіді на ці непрості питання. І Одеська національна академія харчових технологій активно приймає участь у цьому важливому процесі.

Інтерактивні освітні системи, як дистанційне навчання, відіграють важливу роль, тому що, при правильному застосуванні, стимулюють студентів діяти творчо. У багатьох дослідженнях, особливий акцент роблять на необхідності розвитку у громадян «оригінальності» та «прагнення найкращого результату», тому що такі характеристики відіграють вирішальну роль на ринку праці.[1]

Освітня система, яка використовує різні форми інтернет-спілкування, відіграє особливу роль у реалізації цієї задачі. Нестационарна синхронна освіта пов'язана з дистанційним навчанням, яке використовує Інтернет та інтерактивні і неінтерактивні методи, є альтернативою стаціонарній синхронній освіті і асинхронній нестационарній освіті.

Раніше дистанційні методи навчання, спрямовані на самостійне навчання, були асинхронні і були засновані на припущенні, що обмін інформацією між викладачами та студентами не відбувається у реальному часі. Асинхронність передбачає відсутність контакту між студентом і викладачем, який може бути

потрібний, якщо виникає проблема, яку потрібно допомогти вирішити негайно. Рішення даної проблеми не сприяє розвитку соціальної функції, оскільки вона сприяє індивідуальній роботі в ізольованому середовищі. З плином часу, асинхронні системи поступаються технологічно передовим синхронним системам дистанційного навчання, у тому числі чат, так звана група, а також додатки і браузерів групі.

Асинхронні дистанційні системи, що швидко входять в структуру організації навчального закладу або окремого викладача за допомогою сайту, стандартного інтернет-браузера, централізованої бази даних, графічних пакетів, зв'язку із зовнішніми джерелами інформації (веб-сторінок), чат-груп і, нарешті, системи електронної пошти, повинні бути інтегровані з сайтом студента, який проходить курс навчання. Сюди ж відносять і систему тестів, моніторингу в режимі реального часу, який випадковим чином вибирає питання. Асинхронні інструменти часто підтримують перетворення даних між різними ЗМІ.

Деякі автори асинхронних дистанційних систем визнають необхідність стандартизації в процесі підготовки змісту курсу та розробки структури курсу. Цей стандарт дозволить забезпечити підготовку мультимедійних пакетів та створювати програмне забезпечення.

Синхронні рішення дозволяють студентам вільно спілкуватися і впровадити відчуття спільноти (створюються віртуальні студентські групи, аналогічно до реальних). Такі системи зазвичай включають в себе вбудований браузер на основі механізму голосового зв'язку, а також механізм синхронізації браузерів студентів. Браузер грає роль дошки. Заняття проводяться під керівництвом викладача і схожі на практичні заняття або семінари. Відеофільми можуть підтримувати лекції, але в таких випадках швидкість передачі даних, повинна бути не меншою 128 кб/с. Такі технології у даний час досить дорогі і не часто використовують у наших умовах через погану інфраструктуру. Однак слід визнати, що телеінформаційні технології в даний час – це перехід на новий рівень.

Слід зазначити, що сучасні технологічні рішення дозволять поступово наближати курси дистанційного навчання до рівня традиційної освіти.

Комп'ютерна освіта повинна створити сприятливі умови для студентів, щоб розвивати їх пізнавальні здібності. Таким чином, існує нагальна потреба в теорії – орієнтовані дослідження, спрямовані на краще розуміння і детальний аналіз конструктивних процесів навчання, що стимулюється появою нових форм навчання.

Процес дистанційного навчання накладає певні обмеження. Одним із його недоліків є той факт, що неможливо ознайомитись з усіма навчальними матеріалами за допомогою мережі. [2] Ще однією проблемою є необхідність створення таких умов навчання, при яких студентизможуть працювати в групах, виконувати завдання в команді і вирішувати проблеми за допомогою широкої мережі при роботі в синхронних і асинхронних системах. Нові освітні системи повинні привести студентів до діалогу з кожним Інтернет-користувачем (викладачами та іншими користувачами мережі) і мати доступ до різних джерел інформації. [3]

Гібридне навчання (змішані системи) набирає в наші дні популярність і це впливає з досвіду, накопиченого при впровадженні системи дистанційного навчання, заснованого виключно на технології Інтернету та інших телекомунікаційних засобів. У багатьох установах, таких як Відкритий університет Великої Британії та Національний центр освіти у Франції, використовують змішування елементів традиційного навчання і дистанційного. [4]

Отже, розробка інноваційних інтелектуальних освітніх програм вищої школи, яка враховує сучасні педагогічні теорії, орієнтується сьогодні, в основному, на потреби студента. Це викликає значні зміни в організації навчального процесу, у створенні систем дистанційного навчання та використанні гібридного навчання, які спрямовані на те, щоб задовольнити потреби сучасного студента.

Література:

1. Juszczak S., A man in the world of electronic media – chances and dangers. University of Silesia Publishing House, Katowice 2000.
2. Juszczak S., Janczyk J., Morańska D., Musioł M., A. Didactics of computer science and information technology, Marszałek Publishing House, Toruń 2003.
3. Juszczak S., Distance education. Codification of ideas, rules and processes. A. Marszałek Publishing House, Toruń 2002
4. Strykowski W. Evolution of the role of media in education. In: "Computer in Education", No. 1-2/1997, p.19.